

Ajánló

A „pécsi modell”

Lapunkban hagyománnyá vált egy-egy intézmény átfogó bemutatása ún. *tematikus számban*. Ilyenek voltak a *Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárak* (2002. 10–11. sz.), a *Budapesti Corvinus Egyetem Központi Könyvtárának* (2008. 2. sz.) a *Magyar Szabadalmi Hivatalnak* (2008. 11–12. sz., új nevén *Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatal*), a *Szegedi Egyetemi Könyvtárak* (2010. 4. sz.) szentelt számok. Ezúttal szakmánk újabb büszkesége: a *Pécsi Tudásközpont*, teljes nevén a *Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpont* jelentkezik. Az *Európa Kulturális Fővárosa 2010* keretében létrejött *Tudásközpont* idehaza *elsőként* egyesített különböző könyvtártípusokat képviselő könyvtárakat (egyetemi, köz- és szakkönyvtár) és egészült ki „tudásközponti” funkciókkal.

Méltán emlegeti tehát a szakma „*pécsi modell*”-nek, annál is inkább, mert *sikeresen* elindult működése, és az eddigi tapasztalatok az elképzelések *helyességét, életképességét* bizonyítják. Érdemes megjegyezni, hogy az egyetemi, szakkönyvtári és közkönyvtári feladatok összevonása más országokban is napirenden van, például Svédországban (I. Kovácsné Koreny Ágnes referátumát, p. 182–187.). Persze „a puding próbája az evés”, a most következő évek fogják véglegesen eldönteni, milyen és mennyi haszna van az integrációnak fenntartói, olvasói és könyvtárosi, üzemeltetői szempontból.

F. Dárdai Ágnes gondosan, lépésről-lépésre feljegyzi mintegy „*krónikásként*” a projekt történetét a kezdetektől a megvalósulásig, és ismerteti a szolgáltatás-, a gyűjteményintegráció alapelveit és céljait. E részletes ismertetés nélkül talán nem is tudnánk érzékelni azt a hatalmas erőfeszítést, amelyre szükség volt a megannyi nehézség leküzdésére. Láthatjuk, hogy az Egyetemi Könyvtár irányításával megvalósított projekt eredményessége a szakmai felkészültségen túl az együttműködésnek, a kompromisszumkészségnek, a könyvtárosok és más szervezetek munkatársai áldozatos, lelkes és elhivatott, közös munkájának köszönhető.

A további írásokat olvasva egyre tágul a kép: **Szellőné Fábrián Mária** az állomány-, **Bogáthyiné Hasznos Éva** a szolgáltatásintegrációt, **Hamar Zsuzsa** egy szakkönyvtár integrációját, **Markó Tamás** az RFID alkalmazását (ajánlom még a 3K 2011. 1. számában további könyvtárak RFID fejlesztéseit bemutató írásokat), **Szabolcsiné Orosz Hajnalka** két közkönyvtári területet (gyerekkönyvtár, könyvtárbusz) mutat be, míg **Balázs Mihály** azokat a gondolatait osztja meg velünk, amelyek akkor fogalmazódtak meg benne, amikor mint építész – szakmánk lényegének értelmezése talaján – arra kereste a választ, hogy hogyan lehet a legadekvátabb, legméltóbb módon szolgálni a funkciót, és teljesíteni az olvasói igényeket.

Mint erről magam is meggyőződtem, a Tudásközpont olajozottan működik, épülete gyönyörű, belső terei hívogatóak és vonzóak. Kívánom a régió lakosainak, hogy örömeiket leljék benne, illetve ajánlom minden kollégának, hogy látogassa meg. Erre kiváló alkalom, hogy Pécsen lesz az MKE 2011. évi vándorgyűlése.

Szántó Péter